

رازی و خوانندگان

مقدمه:

شماره ۹، مهرماه ۶۹، مقاله‌ای تحت عنوان «نسخه‌نویسی در يك نگاه» داشتیم که هدفش همانگونه که در مقدمه ذکر شده بود، کالبد شکافی معضل مصرف بی‌رویه دارو از زاویه نسخه‌نویسی همکاران پزشک بود. هدفمان در آن مطلب موشکافی در بعدی از ابعاد متعدد مصرف بی‌رویه دارو در ایران بود و قصد هیچگونه اهانتی به هیچک از همکاران را نداشتیم. جا دارد همینجا از تمامی همکارانی که نامشان در آن مقاله آورده شده بود و از این بابت آزرده شده بودند دلجوئی کنیم. این نکته را نیز متذکر شویم که علت عدم ادامه چاپ آن مطالب، بررسی مجددی بود که پس از چاپ

همانگونه که بارها در مورد رسالت خویش از تریبون مجله رازی با همکاران سخن گفته‌ایم و سعی کرده‌ایم صفحه «رازی و خوانندگان» را محلی برای تبادل نظرات و افکار مخاطبین خویش یعنی جامعه پزشکی قرار دهیم، یکبار دیگر متذکر میشویم که نشریه رازی خود را خدمتگزاری کوچک می‌داند که هدفش پیشرفت علوم پزشکی بطور اعم و اعتلای داروسازی بطور اخص در این مرز و بوم بوده و در این رابطه دست تمامی دست‌اندرکاران را برای همکاری بیشتر می‌فشارد. در این رابطه و در راستای این هدف، در

می‌گذاریم، به یاری خداوند متعال دلایل علمی خویش را در رابطه با آن مقاله در جایی دیگر با همکاران در میان خواهیم گذاشت.

در خاتمه از حضرت باری تعالی می‌خواهیم که همه ما را به مسئولیت خویش آشنا ساخته و از غلطیدن در دام شیاطین و گرفتار آمدن به وسوسه خناسان بدورمان دارد.

سردبیر

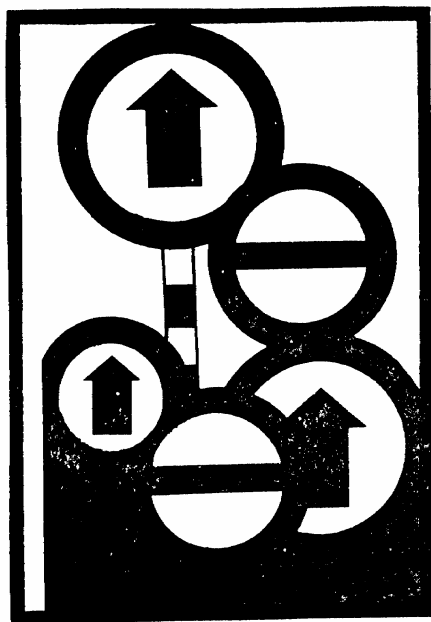
برادر گرامی جناب دکتر سید محمد صدر

صاحب امتیاز و مدیر مسئول ماهنامه دارویی رازی

سلام علیکم، در شماره ۹، مهرماه ۶۹ آن

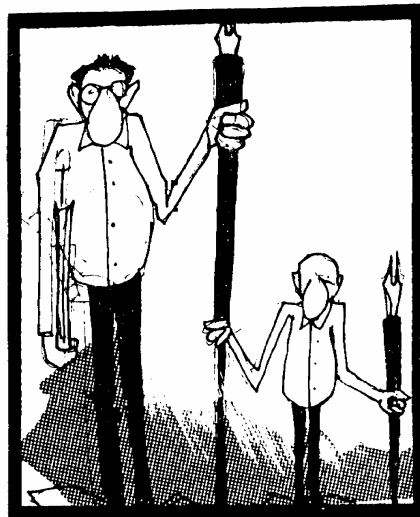
ماهنامه، در مقاله «نسخه‌نویسی در یک نگاه»

متأسفانه نسخه پزشکان همراه با نام و شماره

نظام پزشکی آنان آورده شده و بدون مصاحبه کامل با بیمار و پزشک مطالب انتقادی شدیدی

اولین قسمت در هیئت تحریریه داشتیم و به این نتیجه رسیدیم که چاپ مقالات را به آن شکل

متوقف کرده و در آینده بشکل جدیدی آنرا ادامه دهیم.

در رابطه با همان مطلب نامه‌های متعددی داشتیم که بدون ذکر هیچگونه اظهار نظری راجع به محتوای آنها، از تمامی نگارندگان تشکر کرده و خود را کماکان وام‌دار الطاف بی‌دریغشان نسبت به نشریه می‌دانیم و دست تک‌تکشان را برای ادامه ارتباط با «رازی» می‌فشاریم.

در این میان دو نامه انتقاد آمیز به آن مطلب نیز دریافت داشتیم که بدون برخورد علمی با آن مقاله، تنها ایراد به روش کار داشتند که ما نیز برای در جریان قرار گرفتن همکاران و مخاطبین خویش آن دو نامه را بدون هیچگونه اظهار نظری چاپ می‌کنیم و ضمن اینکه قضاوت را بعهد خوانندگان

۹ مهرماه ۶۹، جهت اطلاع و هر گونه اقدام مقتضی به پیوست ارسال می‌شود.

دکتر سیدعسگر علمدارساروی

معاون امور دفاعی و سرپرست دفتر وزارتی

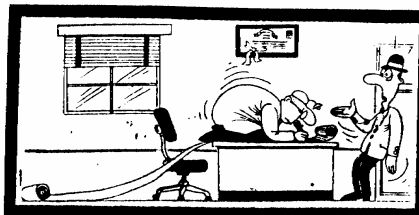
مقام محترم وزارت بهداشت درمان و آموزش پزشکی

محترماً مجله رازی در شماره ۹ مورخه مهرماه ۶۹ خود در صفحات ۷۳ و ۷۴ ضمن کلیشه سرنسخه اینجانب مطالبی در مورد «تجویز نابجای سایمتیدین» درج نموده است. اینجانب طی شماره ۶۲۶۸ مورخ ۶۹/۷/۲۴

شکوائیه‌ای به نظام پزشکی تقدیم داشته‌ام. از آنجائیکه مجله و نویسنده مقاله وابسته به مسائل دارو و درمان بوده و از بیت‌المال اداره می‌شوند توضیحات زیر را بعرض میرساند:

نسبت بعمل پزشکان آورده شده است. ضمن تأیید حرکتی که جهت آشنایی پزشک و احتمالاً بیماران با نسخه نویسی مطلوب و استفاده از داروها در چند سال اخیر آغاز شده است، این

اقدام آن ماهنامه بشدت اینجانب را آزرده است. افشا نمودن نام پزشک از طرف يك ماهنامه، کاری خلاف است و اگر خلافي صورت بگیرد کار مراجع ذیصلاح (نظام پزشکی، وزارت بهداشت...) می‌باشد، و برخوردی اینچنین با هیچ فردی در يك حکومت اسلامی جایز نیست. مضافاً اینکه مصاحبه با بیمار و پزشک ممکنست در بسیاری از موارد علت تنظیم نسخه به تریبی که مورد نظر نویسنده نبوده است را روشن کند. انتظار اینجانب از خدمتگزاران صدیق اینست که رعایت شئون حرفه پزشکی و نیز حرمت فردی اشخاص را بنمایند و انتقاد از نسخه‌ها با تحقیق و بروش علمی و بدون ذکر نام نویسنده نسخه انجام بگیرد.

دکتر فریدون عزیزی

استاد دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

سر دبیر محترم مجله رازی

تصویر شکوائیه مورخ ۶۹/۶/۶ آقای

دکتر... در ارتباط با موضوع مندرج در شماره

۱- چاپ سرنسخه و انتقاد کردن از آن، هتک حرمت و خدشه دار کردن حیثیت شغلی و علمی يك نفر پزشك در سطح اجتماع طبق قانون مطبوعات جرم آشكاری می باشد. يك چنین کاری در صورت اقتضاء می توانست بعد از محاکمه و محکومیت قطعی در يك دادگاه ذیصلاح انجام گیرد.

۲- در صورتیکه نسخه اینجانب به تمام معنا اشتباه و حتی غلط هم باشد نویسنده صلاحیت ایراد گرفتن از آن در سطح اجتماع را ندارد. طبق عرف مرسوم همکار داروساز با تماس با طبیب باید نظرش را در مورد تجویز نابجای دارو به پزشك یادآوری بنماید و در صورت تأیید طبیب ملزم به اجرای دستور پزشك می باشد. البته ایشان می توانستند موضوع را به مقامات ذیصلاح مثل نظام پزشکی احاله نمایند.

۳- سایمتیدین به سبب خاصیت فارماکولوژیکی گسترده و علاوه بر مصرف در بیماریهای دستگاه گوارشی بعلت مهار کننده آنندروژن در گیرنده ها (آنندروژن آنتاگونیسم) و نیز خاصیت آنتی هیستامینیک H2 در درماتولوژی مورد مصرف دارد.

۴- با صرف نظر کردن از اینکه در نسخه شماره ۴ سایمتیدین جهت استفاده از سایر خواص آن تجویز شده است حتی با معیارهایی که نویسنده در متن مقاله درباره مصرف بی رویه رانیتیدین مطرح کرده است، نسخه شماره ۴ که اصلاً رانیتیدین در آن تجویز نشده و بعلاوه تخصص پوست جزء گروه بیماریهای داخلی می باشد و نمی بایست در این مقاله مطرح میشد

ولی برخلاف انتظار، این نسخه از نسخه شماره ۳ که متعلق به يك جراح مغز و اعصاب بوده و رانیتیدین و سایمتیدین و کلیدینوم از هر کدام ۱۰۰ عدد تجویز شده است خیلی شدیدتر و بیشتر مورد عتاب قرار گرفته است. نسخه شماره ۴ که به تصور نویسنده مقاله «بدون هیچگونه شرحی بازگو کننده مسائل متعددی می باشد»، راستی این نسخه بدون هیچگونه شرحی بازگو کننده کدام مسائل متعدد می باشد.

نویسنده مقاله شاید بعلت عدم اطلاع از خواص گوناگون دارو و یا هر دلیل دیگر يك تجویز بجا و منطقی را غلط تصور کرده و به ناحق و خارج از صلاحیت علمی و موقیعت اجتماعی خود اینجانب را متهم و محاکمه و محکوم و حکم صادره را با انتشار مقاله و کلیشه سرنسخه به مورد اجرا گذاشته و مراجعات کرده است. از آنجائیکه مجله نامبرده اکثرأ در اطاق انتظار مطبها مورد مطالعه مراجعین قرار میگیرد، موضوع از حالت بحث در بین جامعه پزشکی خارج می باشد و مثل يك نشریه معمولی مسئله را در سطح اجتماع و کشور مطرح نموده است.

از آن مقام محترم تقاضا دارد جهت اعاده حیثیت خدشه دار شده اینجانب و جلوگیری از تکرار چنین اعمالی و از همه مهمتر برای جلوگیری از گسترش عدم اعتماد اجتماع نسبت به جامعه پزشکی کشور هر اقدام مقتضی را صلاح میدانند مبدول فرمایند.

با تقدیم احترامات

امضاء محفوظ